

Dosarul nr. 2rac-39/21

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător – L. Bagrin

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai

DECIZIE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Ala Cobăneanu,
Galina Stratulat,
Dumitru Mardari,
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de ÎM „Rompetrol Moldova” SA, prin intermediul avocatului Josanu Dumitru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Rompetrol Moldova” SA către SA „Ascom-Grup”, intervenient accesoriu „Hayden Interinvest Limited” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de SA „Ascom-Grup”, casată hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 03 mai 2016, reclamanta ÎM „Rompetrol Moldova” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SA „Ascom-Grup”, solicitând încasarea din contul SA „Ascom-Grup” în beneficiul reclamantei a sumei de 213 368,03 lei cu titlu de datorie.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, în baza facturilor fiscale FB7992842 din 30 iunie 2015, FB7996902 din 31 iulie 2015 și FB8388752 din 31 august 2015, în adresa SA „Hayden Interinvest Limited” au fost livrate produse petroliere.

La 26 aprilie 2016, datoria pentru marfa livrată, conform facturilor fiscale enumerate, constituia suma de 163439,47 lei.

Potrivit reclamantei, în legătură cu neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor în ceea ce privește termenul de achitare, SA „Hayden Interinvest Limited” datorează ÎM „Rompetrol Moldova” SA și dobânda de întârziere în sumă de 35219,01 lei,

calculată conform art. 619 din Codul civil, precum și penalitatea de întârziere în sumă de 14709,55 lei.

Totodată, potrivit contractului de fidejusiune nr. 1263 din 20 mai 2015, SA „Ascom-Grup”, a garantat personal (cu tot patrimoniul) îndeplinirea completă și la termen de SA „Hayden Interinvest Limited” a obligațiilor pecuniare, inclusiv și plata penalităților contractuale și a dobânzilor de întârziere, rezultate din contractele de vânzare-cumpărare a produselor petroliere, având în calitate de părți ÎM „Rompetro Moldovă” SA și SA „Hayden Interinvest Limited”. Respectiv, conform art. 1146 din Codul civil, societatea pârâtă este obligată să recupereze suma datorată de SA „Hayden Interinvest Limited” către ÎM „Rompetro Moldovă” SA în mărime de 213 368,03 lei.

În cadrul ședinței de judecată din 08 iunie 2016, reclamanta ÎM „Rompetro Moldovă” SA a înaintat cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat încasarea sumei de 175377, 27 lei, formată din: suma de 163439,47 lei cu titlu de datorie și suma de 11937,80 lei cu titlu de dobândă de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul ședinței de judecată din 29 noiembrie 2016, reprezentantul ÎM „Rompetro Moldovă” SA a înaintat cerere suplimentară la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat încasarea sumei totale de 190319,67 lei, formată din: suma de 163439,47 lei cu titlu de datorie și suma de 26880,20 lei cu titlu de dobândă de întârziere; precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 29 octombrie 2019, acțiunea a fost admisă. S-a încasat din contul SA „Ascom-Grup” în beneficiul ÎM „Rompetro Moldovă” SA datoria în mărime de 190 319,67 lei (una sută nouăzeci mii treisute nouăsprezece lei, 67 bani) și suma de 5709,59 lei (cinci mii șaptesute nouă lei, 59 bani) cu titlu de taxă de stat.

La 20 noiembrie 2019, SA „Ascom-Grup” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Ascom-Grup”, casată hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, raportul juridic litigios urmează a fi examinat conform regulilor prudențiale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor, calificând tranzacțiile obiect al litigiului ca fiind suspecte în sensul Legii nr. 308. Astfel, în lipsa probării identității, calității și împuternicirii persoanei față de care livrarea a fost făcută pentru întreprinderea off-shore „Hayden Interinvest Limited” instanța de apel a considerat că nu poate constata existența și opozabilitatea obligației de plată pretinsă apelantei S.A „Ascom-Grup”. Or, „Hayden Interinvest Limited”, fiind o companie off-shore, nerezidentă a Republicii Moldova, care nu are activități comerciale declarate în jurisdicția fiscală a Republicii Moldova, de jure se prezumă că nu are prezența comercială în RM și utilizarea ștampilei acestei companii nu poate constitui temei de apariție a obligațiilor de plată pentru livrările de produse petroliere executate de ÎM „Rompetro Moldovă” SA în favoarea unor persoane juridice neidentificate în modul stabilit de lege și în numele cărora au acționat persoane fizice, identitatea și

împuternicirile cărora nu au fost probate în modul stabilit de probațiune pentru un proces civil cu element de extraneitate.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a ajuns la concluzia că livrarea de produse petroliere de către un rezident unui nerezident, reprezintă în esență o operațiune deghizată de capital, „deghizare”, care în sensul reglementărilor de procedură cu element de extraneitate, nu poate fi tolerată de către instanță în fraudă principiului legalității, motiv din care „Hayden Intervest Limited” are obligația procedurală de a proba, în modul admis de probațiunea judiciară, existența raportului obligațional, pentru care se pretinde plata apelantei SA „Ascom-Grup” în calitatea sa de fidejutor, renunțând la tănuirea identității beneficiarilor efectivi și a persoanei, care a acționat în numele „Hayden Intervest Limited” sub sancțiunea inopozabilității livrărilor de produse petroliere efectuate în favoarea unor persoane neidentificate, în raport cu apelanta, în calitatea sa de fidejutor.

Mai mult, instanța de apel a constatat că probatoriul administrat în cauză, atestă cert și fără echivoc că contractul de vânzare-cumpărare încheiat între ÎM „Rompetrol Moldova” SA și „Hayden Intervest Limited” nu a avut la bază manifestări de voință a ambelor părți, actele fiind încheiate fictiv și livrarea de facto nu a avut loc către un nerezident, prezența căruia în jurisdicția fiscală a RM nu este probată. Or, prezența ștampilei în RM nu justifică faptul livrării de produse petroliere unui subiect de drept străin.

La 29 octombrie 2020, ÎM „Rompetrol Moldova” SA, prin intermediul avocatului Josanu Dumitru, a contestat cu recurs decizia din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată, precum și faptul că instanța de apel a fost părtinitoare la examinarea prezentului litigiu, or, potrivit referinței pârâtei, aceasta recunoaște datoria de bază.

Astfel, recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 12 ianuarie 2021, SA „Ascom-Grup” a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 iulie 2020 și expediată participanților la proces la 19 august 2020 (f.d. 20, vol. II), fiind recepționată de recurentă la 03 septembrie 2020 (f.d. 30, vol. II). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 29 octombrie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

Prin încheierea din 10 februarie 2021 a Completului Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de ÎM „Rompetrol Moldova” SA, prin intermediul avocatului Josanu Dumitru, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de ÎM „Rompetrol Moldova” SA, prin intermediul avocatului Josanu Dumitru, va casa decizia din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și va menține hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din următoarele considerente.

Potrivit materialelor cauzei, de ÎM „Rompetrol Moldova” SA au fost eliberate spre plată de către SA „Hayden Interinvest Limited” următoarele facturi fiscale:

1. Factura fiscală seria și nr. FB7996902 din 31 iulie 2015 (f.d. 11, vol. I);
2. Factura fiscală seria și nr. FB7992842 din 30 iunie 2015 (f.d. 12, vol. I);
3. Factura fiscală seria și nr. FB8388752 din 31 august 2015 (f.d. 13, vol. I).

Conform art. 93 pct. 16) din Codul fiscal, factură fiscală reprezintă un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Astfel se constată că, ÎM „Rompetrol Moldova” SA a livrat în adresa SA „Hayden Interinvest Limited” mărfuri (benzină și motorină) în valoare totală de 163439,47 lei, însă beneficiarul nu a achitat contravaloarea acestora, potrivit prețului inclus în facturile fiscale. Faptul neachitării costului mărfurilor livrate nu a fost combătut prin probe de către pârât/intimat, și nu a fost negat.

Dimpotrivă, livrarea mărfurilor de către reclamantă și neachitarea datoriei de către debitorul principal se atestă prin Actul de decontări reciproce încheiat la 30 noiembrie 2015 între ÎM „Rompetrol Moldova” SA și SA „Hayden Interinvest Limited” (f.d. 33, vol. I).

Colegiul lărgit reține că, la 20 mai 2015, între ÎM „Rompetrol Moldova” SA, în calitate de creditor, și SA „Ascom-Grup”, în calitate de fidejutor a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 2/1263, prin care SA „Ascom-Grup”, a garantat personal (cu tot patrimoniul) îndeplinirea completă și la termen de SA „Hayden Interinvest Limited” a obligațiilor pecuniare, inclusiv și plata penalităților contractuale și a dobânzilor de întârziere, rezultate din contractele de vânzare-cumpărare a produselor petroliere, având în calitate de părți ÎM „Rompetrol Moldova” SA și SA „Hayden Interinvest Limited” (f.d. 9-10, vol. I).

Conform art. 1146 din Codul civil, prin contract de fidejusiune, o parte (fidejutor) se obligă față de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parțial, gratuit sau oneros obligația debitorului. Prin fidejusiune se poate garanta și o obligație viitoare sau afectată de modalități.

Conform art. 1152 alin. (1), (2) din Codul civil, fidejusiunea nu poate exceda datoria debitorului și nu poate fi făcută în condiții mai oneroase. Fidejusiunea care excedă datoria debitorului sau care este făcută în condiții mai oneroase este valabilă în limitele obligației principale.

Conform art. 1153 din Codul civil, fidejutorul răspunde în toate cazurile doar până la suma maximă menționată în contractul de fidejusiune. Până la suma maximă menționată în contractul de fidejusiune, fidejutorul răspunde, în absența unei clauze contrare, pentru: a) totalul, din momentul respectiv, al datoriei principale, în special atunci când datoria principală a fost modificată datorită vinovăției ori întârzierii debitorului principal, însă în situația unei penalități contractuale sau a unei despăgubiri globale prevăzute pentru cazul încetării contractului, doar atunci când s-a convenit expres în acest sens; b) cheltuielile de reziliere a contractului și de urmărire în justiție dacă trebuie suportate de debitorul principal în măsura în care fidejutorului i s-a dat la timp posibilitatea de a le evita prin satisfacerea cerințelor creditorului. c) dobânzile datorate de debitorul principal dacă s-a convenit în mod expres asupra acestui lucru.

Respectiv, Colegiul lărgit atrage atenția asupra faptului că, prin art. 1 (1) din contractul de fidejusiune nr. 2/1263 din 20 mai 2015, părțile au convenit: „Prin prezentul contract, fidejutorul garantează personal (cu patrimoniul propriu), îndeplinirea completă și la termen de către debitorul principal „Hayden Interinvest Limited”, Drake Chambers, Tortola, British Islands P.O. Box3321, cod fiscal: 676567) a tuturor obligațiilor de plată prezente și viitoare către ÎM „Rompetrold Moldova” SA”.

Iar, potrivit art. 1 (2) din contractul de fidejusiune, „La fel, fidejutorul va plăti către creditor penalitățile și dobânzile aferente neexecutării în termen a obligațiilor debitorului principal față de creditor”.

Astfel, la 29 ianuarie 2016, ÎM „Rompetrold Moldova” SA a expediat în adresa SA „Ascom-Grup” reclamația nr. 647 din 28 ianuarie 2016, prin care a solicitat achitarea sumei de 187681,17 lei cu titlu de datorie, până la data de 25 ianuarie 2016 (f.d. 14-15). Întrucât reclamația a rămas fără răspuns și executare, la 03 mai 2016, ÎM „Rompetrold Moldova” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Ascom-Grup”, solicitând, în urma concretizării pretențiilor, încasarea sumei totale de 190319,67 lei, formată din: suma de 163439,47 lei cu titlu de datorie și suma de 26880,20 lei cu titlu de dobândă de întârziere; precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Cu referire la temeinicia pretenției de încasare a datoriei, instanța de recurs reține prevederile art. 512 alin. (1) din Codul civil, care stabilește că în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Totodată, conform art. 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Iar art. 572 alin. (2) din Codul civil prevede că, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Este de menționat că, în cadrul ședințelor de judecată din instanțele inferioare, cât și prin referința din 06 iunie 2016 (f.d. 25-32, vol. I), reprezentantul părții a recunoscut datoria SA „Hayden Interinvest Limited” față de ÎM „Rompetrold Moldova” SA în sumă de 163 439,47 lei sau, alternativ, în mărime de 188 997,79 lei, precum și obligația SA „Ascom-Grup” de achitare a respectivei datorii în termen de 90 de zile de la data când hotărârea judecătorească va deveni definitivă, dar nu mai devreme de data executării hotărârii TCE de către Republica Kazahstan.

Reieșind din cele expuse, intimata nu a negat existența datoriei și obligația ei de a o stinge, ci s-a axat pe imposibilitatea de plată, condiționând executarea unei

eventuale hotărâri de încasare a datoriei prin executarea de către Republica Kazahstan a unei hotărâri în folosul SA „Ascom-Grup”.

Drept motiv al neachitării datoriilor, s-a indicat blocarea activității SA „Ascom-Grup”, anexându-se un șir de înscrisuri în acest sens (f.d. 33-102, vol. I), unele dintre ele netraduse în limba de stat, instanța de recurs apreciindu-le critic, or, înscrisurile respective atestă doar despre aflarea intimatului în cadrul unor litigii internaționale, însă nicidecum nu atestă despre blocarea totală sau sistarea activității acesteia, din care motive apelanta/intimată ar fi fost în imposibilitate de plată din motive ce nu-i pot fi imputate, și că ar fi întreprins oricare măsuri întru executarea prevederilor contractului de fidejusiune.

În speță, concluziile care au stat la baza soluției instanței de apel nu și-au găsit confirmare în instanța de recurs, iar de către SA „Ascom-Grup” nu au fost prezentate probe pertinente, verosimile și concludente care să confirme cu certitudine că lipsește culpa acesteia pentru neonorarea obligațiilor contractuale, nefiind adus în fața instanței niciun argument plauzibil în acest sens. Or, în cazul în care o persoană juridică este în incapacitate de plată, legislația civilă oferă un șir de soluții, dar niciuna dintre ele nu este în defavoarea creditorilor.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Iar în conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probele sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Astfel, prima instanță corect a conchis referitor la temeinicia pretenției ÎM „Rompetrol Moldova” SA privind încasarea sumei de 163439,47 lei cu titlu de datorie.

Totodată, reclamanta a solicitat și încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 26 880,20 lei. Potrivit calculului anexat la materialele cauzei de către societatea reclamantă, suma de 26 880,20 lei s-a format în calitate de dobândă de întârziere în perioada cuprinsă între 25 februarie 2016 și 27 octombrie 2016, prin raportarea mărimii datoriei înregistrate de debitor la o rată a dobânzii calculată prin aplicarea a 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 din Codul civil (f.d. 129, vol. I).

Cu referire la acest capăt de cerere, este de reținut art. 602 alin. (1), (2) din Codul civil, care prevede că în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Art. 619 alin. (1), (2) din Codul civil, stabilește că obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Respectiv, ținând cont de existența unei datorii a debitorului față de recurentă și de faptul neachitării sumei în cauză în termenul acordat prin somația nr. 647 din 28

ianuarie 2016, instanța de recurs consideră ca fiind întemeiată solicitarea cu privire la încasarea unei dobânzi de întârziere.

În acest sens, se reiterează prevederile contractului de fidejusiune nr. 1263 din 20 mai 2015, prin care SA „Ascom-Grup”, a garantat personal (cu tot patrimoniul) îndeplinirea completă și la termen de SA „Hayden Interinvest Limited” a obligațiilor pecuniare, inclusiv și plata penalităților contractuale și a dobânzilor de întârziere, rezultate din contractele de vânzare-cumpărare a produselor petroliere, având în calitate de părți ÎM „Romp petrol Moldova” SA și SA „Hayden Interinvest Limited”. Executarea obligațiilor pecuniare, garantată prin acest contract, nu a fost condiționată de existența cărorva împrejurări, iar alegațiile intimitei cu referire la faptul că ultima nu ar fi în întârziere, sunt eronate (referința din 11 aprilie 2017, f.d. 139, vol. I; cererea din 17 octombrie 2019, f.d. 210-211, vol. I).

De asemenea intimatul a susținut că, nu urmează să fie încasată dobânda de întârziere pentru neachitarea în termen a datoriei, din cauza existenței împrejurărilor neimputabile SA „Ascom-Grup”. Dobânzile, ca și datoria de bază, nu au fost obiect de reclamație față de debitorul principal, dar nici nu sunt prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare nr. 73 din 20 mai 2015, încheiat între creditor și debitorul principal.

Cu referire la acest argument, instanța de recurs reține că, reclamanta a solicitat încasarea sumei de 26 880,20 lei cu titlu de dobândă legală, calculată în temeiul art. 602, 619 din Codul civil. Respectiv, aceasta este o sancțiune legală, stipulată prin prevederi legale în vigoare la data stabilirii raporturilor obligaționale între creditor și debitorul principal, precum și la data stabilirii raporturilor de fidejusiune între creditor și fidejutor.

În așa mod, chiar dacă calcularea și încasarea unei sume cu titlu de dobândă de întârziere nu a fost stipulată contractual, este suficientă existența normelor legale în acest sens. Mai mult, în urma încheierii contractului de fidejusiune, intimata a fost a cunoscut despre posibila încasare a dobânzii de întârziere în cazul neachitării datoriei de bază de către SA „Hayden Interinvest Limited” față de ÎM „Romp petrol Moldova” SA în termenii stipulați prin acordul părților.

Respectiv, soluția primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii ÎM „Romp petrol Moldova” SA și încasarea din contul SA „Ascom-Grup” în beneficiul ÎM „Romp petrol Moldova” SA a datoriei în mărime totală de 190319,67 lei, este una întemeiată.

Prin prisma prevederilor art. 82, 83, 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și art. 3 alin. (1) din Legea taxei de stat, Colegiul lărgit consideră întemeiată soluția primei instanțe cu privire la încasarea de la SA „Ascom-Grup” în beneficiul ÎM „Romp petrol Moldova” SA a sumei de 5 709,59 lei cu titlu de taxă de stat.

Astfel, ținând cont de cele expuse, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că soluția primei instanțe cu privire la admiterea cererii de chemare în judecată înaintată de ÎM „Romp petrol Moldova” SA, este una întemeiată.

Din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de ÎM „Romp petrol Moldova” SA, prin intermediul avocatului Josanu Dumitru, de a casa decizia din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a menține hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de ÎM „Rompetro Moldovă” SA, prin intermediul avocatului Josanu Dumitru.

Se casează decizia din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Rompetro Moldovă” SA către SA „Ascom-Grup”, intervenient accesoriu „Hayden Intervest Limited” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Ala Cobăneanu,

Galina Stratulat,

Dumitru Mardari,

Mariana Pitic